

גישתו של טראמפ תקצר את הזמן להשגת כל מטרות המלחמה

08.11.2024 | שבת בן מאיר written by

"אני לא הולך להתחיל מלחמות, אני הולך לסיים אותן" – הכריז דונלד טראמפ בנשיאה הנבחר של ארה"ב.

בעודו נושא את נאום הניצחון שלו בבחירות, רשם הריאל האיראני צניחה לשפל חסר תקדים שהעיד על הלכי הרוח והתחזיות סביב זירה זו. כמה שעות אחר כך, בנאום שכנראה צולם בטרם נודעו תוצאות הבחירות, הבהיר נעים קאסם, המזכ"ל הטרי של חיזבאללה, כי אינו תולה ציפיות בארה"ב "תחת טראמפ או האריס". הוא הזהיר כי ארגונו ערוך למלחמת התשה ממושכת ככל שידרש, וכי הדרך היחידה לסיימה היא "לגרום לאויב לבקש את הפסקתה".

האיתותים מצד טראמפ על רצונו לראות בסיימה של המלחמה עוד לפני ההשבעה ב-20 בינואר, היו אמורים לחלץ אנחת רווחה מצד ראשי חמאס וחיזבאללה. הם הרי מייחלים להכבדת הלחצים על ישראל בעניין זה. ואולם, במקום זאת נראה כי הדיבורים על כך דווקא הגבירו את דאגתם. הם מבינים כי שאיפתו של הנשיא הנבחר אינה מנותקת ממצב הסיום שאליו הוא יבקש לחתור.

טראמפ אמנם לא פירט עד כה את חזונו באשר לכך. לפחות לא בפומבי. אך עמדתו התקיפה ביחס לאיראן ולגרורותיה, מחויבותו לישראל ולמדינות הציר המתנגד לאיראן, יחסו כלפי המוסדות הבינלאומיים והתפיסות שרווחו בהם, וגישתו התכליתית החותרת לתוצאות מובהקות, הן סיבה מספקת לדאגות בטהראן ובביירות, בצנעא ובעזה.

התאוששותה הצבאית המהירה של ישראל ממתקפת ה-7 באוקטובר, התעוזה שהפגינה מול איראן וחיזבאללה והישגיה בכל אחת מ-7 זירות הלחימה, יכולים לחזק את אמונו של טראמפ ביכולתה להשיג את המטרות שהגדירה למלחמה, ובצד זאת, גם את האשראי לכך.

לצד הכרת הטוב על התמיכה והסיוע הרב מצד הנשיא היוצא ג'ו ביידן ואנשיו, איננו יכולים להתעלם מפצעי הלחץ שנלוו לכך. כשאר ה"ב דורשת להוריד את עצימות הלחימה ולספק סיוע כלכלי שחלק גדול ממנו מגיע לחמאס ומשמש אותה לאספקת לוחמיה ולחיזוק משילותה מול האוכלוסייה, היא מאריכה את המלחמה, מגדילה את הסיכונים לכוחות צה"ל, מרחיקה את הסיכויים לעסקה ומעצימה את הסבל. כאשר לוחצים על ישראל לאפשר הספקת מזון, חשמל, דלק ואפילו אינטרנט, משדרים לחמאס את המסר- אתם תמשיכו להילחם בישראל ואנחנו נדאג לתמיכה הלוגיסטית.

כדי שישראל תוכל להשלים את מלאכתה בעזה במהירות, נדרשת בראש ובראשונה הסרתן של

המשקולות שווינגטון הניחה על רגליה. הדברים אמורים ביחס לעצימות הלחימה, לכמות ולשיטת החלוקה של הסיוע ההומניטארי ולניוד של כל האוכלוסייה אל אזורים מוגנים ברחבי הרצועה. זה"ל ממילא ימשיך לפעול בתחומים אלה בהתאם לדרישות הדין הבינלאומי. גישה זו תאפשר טיפול יסודי ומהיר יותר ביכולות השירות של חמאס, תפקיע ממנו את שליטתו במשאבים הנחוצים לאוכלוסייה ותגביר את הלחץ על מנהיגיו לקדם עסקה. זהו גם הבסיס לכל דיון באשר ל"יום שאחרי".

בנוגע להשבת החטופים: גריעתם של סינוואר ושל בכירי הזרוע הצבאית של חמאס-עזה העבירה את כובד המשקל בקבלת ההחלטות אל ההנהגה היושבת בדוחא, ההנהגה זו שקיימה בקטאר תפילת הודיה על הטבח ב-7/10, ממשיכה להתארח בה בכבוד מלכים ואפילו לעודד משם את המשך הפיגועים בישראל. הסרת הכפפות מולה עשויה לשרת שתי מטרות חשובות: פגיעה במפקדת הארגון המכווניה ומתאמת את פעילותו המטרה וקידום עסקה להשבת החטופים. ניתן יהיה להתגמש בהשגת המטרה הראשונה כדי להשיג את השנייה, לשם דוגמה § להימנע מפגיעה ביושבים בחו"ל (כל זמן שלא יעסקו בפעילות נגדנו) כחלק מעסקת החטופים. על כל פנים, אין כל הצדקה לחסינות בפועל שניתנת לפעילים הללו אם לא צומחת מכך תועלת בנוגע לחטופים.

מעל לכל, האתגר המרכזי הוא המאבק באיראן. חיזורי ממשל ביידן אחרי האיראנים הגבירו את תעוזתם והחלישו את מעמד ארה"ב באזור כולו. בטהראן פירשו את המדיניות הזו כחולשה וכתעודת ביטוח לאי הפעלת כוח נגדה. חולשה מזמינה רוע.

איראן § איננה רק בעיה של ישראל. גם לא של האזור בלבד. איראן היא איום על השלום והיציבות בעולם. התקפות הטילים על ישראל מספקות המחשה. לא נדרש דמיון מפותח כדי להבין איך ייראה החיבור בין הטילאות האיראנית המודרנית לנשק גרעיני. העולם נחשף לסכנה גם דרך הסיוע האיראני למלחמתה של רוסיה באוקראינה, הפעלת רשת ארגוני הפרוקסי והפצת נשק איראני, במודל שמאפשר הרבה ובזול ארה"ב צריכה להוביל את הטיפול בה, בשותפות עם בנות בריתה. לא רק בהיבטי גרעין, אלא גם בהיבטי תפוצת נשק, הפעלת גורמי חזית, הנעת טרור. הגיע הזמן לרסק את המודל האיראני שבו השולח פטור מאחריות למעשיו של השליח. המאבק בתוכניותיה של איראן לא סובל דיחוי. המאמצים הדיפלומטיים לא ריסנו את המפלצת. קואליציה אזורית להגנה מולה היא צעד חשוב, אך אין די בו. נדרשת מערכה רחבה ועמוקה יותר, שמשלבת מאמצים מדיניים, צבאיים וכלכליים, בהובלת ארה"ב. ישראל תמלא את חלקה.

התפרסם בישראל היום, בתאריך 08.11.2024.